

עגלה ערופה פרק תשיעי סוטה

מה.

עין משפט גזר מצוה

א א ב מיי פ"ט מהלך
רוח הלכה א סגן עשין
ע"י:
ג ב מיי פ"ג מהלכות
ממורה הלכה ה והל' ז
סגן לאין קסב:
ד מיי פ"ג מהלכות
סנהדרין הלכה ב:
ה ה מיי פ"ז מהל' בית
הבחימה הלכה יא:
יא ו מיי פ"ה מהלכות
משנת עמיס הל' א:
יב ז מיי פ"ט מהל' הל' ו:
יג ח ט מיי פ"ט מהל' פ"ה
הלכה ה:
יד י מיי פ"ט מהלכה ד
ע"ש:
טו ב מיי פ"ט מהלכות
רוח הלכה י:

דהר רבייה: לשכחה קמה. שאם שכת זזית אחת לקצור קאי עלה
כלל תשוב לקחתו [דגריס דן] והכי משמע ושכחה עומר או ושכחה צדשה:
נפקא לכו. מנשךד ושכחה קרי ציה ששכח את קצת שדהו: שצפו
עומרין לפוך שדה חצירו. ששצפה הרוח והרימה את העומרין מן

הארץ והליפתן לתוך שדה חצירו
ושכתן כסצור שאינן שלו נפקא מנשךד
ולא צדשה חצירך ללא הוה שכתה:
ורצנו. מיעוטא דשדה חצירו נפקא
לכו מדקוה ליה למכתב כי תקלור
קצירך צדשה ושכחה וכתיב צדשך:
לפו עומרין לפוך שדהו. (א) שהיו
מוטלים על גבי אבן או עמוד או זו
על זו: פרט לשצפו. וקא סלקא
דעתך לפו ממש על גבי אבן או על
גבי עמוד: וליטעמך לפוך שדה
חצירו. לפו על גבי אבן הוא דמעט
אכל מונחיס לא מיעט והא צדשך

כתיב אלל הא דקאמר לפו לאו דוקא
לפו על שום דבר קאמר דלפ"י מונחיס
על גבי קרקע נמי קאמר אינו שכתה
והאי דקאמר לפו ללא משכחה עומרין
מנפתן על הארץ ומציאתא ליה:
שהחזיק בו להוליכו לעיני ק"ט:
השתא דאורחא דמילתא נקט ולא
דוקא: וזה צ"ל. ומו לא הוה שכתה
דבעינן שטח מעיקרו כדאמר צ"מ
בפרק קמא (דף ק"א): מפני שהוא
לפ"י. שהוא פטור על שהחזיק בו
כאילו היה עורו ק"פ מעל הקרקע
ומונח צידו: הריני כבן עזאי בשוקי
עצריא. יוס אחד היה דעמו כלולה
אמר הריני כאן בצומצדימא מוכן
להשיב דבר לשאל צעומק ובחריפות
כבן עזאי שהיה חרף ודורש בשוקי
עצריא: שני חללים זה על גב זה.
והאחד משוך להלן מחצירו מעט
ואם תמודד מזה יקרב לעיר אחת ואם
תמודד מחצירו יקרב לעיר אחרת:
ולא מזה מודד כו'. וה"ה דמיציעא
ליה נמי או דלמא מין צמינו לא הוה
טמון מין צמינו לא הוה ק"פ ומשיבס
מודד אלל שהוא צכלל אלו:
תימיה

וי"ו דשופטין דריש ר' יהודה למניינא להציא עוד שנים: צעלוי
לעיר. צמגולה ופשוט שאין עיר קרובה כו': מסני'. ללא קמני מלך
וכהן גדול ללא כ"ר אליעזר בן יעקב: אי כרבי יהודה. חמשה אי
כרבי שמעון שלשה ולא צעו כולה סנהדרין: מלאן זקן ממרא. לצי"ד

הגדול שאינו נעשה ממרא אלל צ"ד
של צדעים ואחד כדליף צפרק קמא
סנהדרין: איזי פלאגי. כל שהוא
צתוך היקף החיזון של ירושלים קרוי
צי פלאגי. ולי נראה שהוא לשון חצישה
כמו שקורין יאגל"א של עיר כמו
חמור ובית פלאגי (כ"מ דף טו).
צטמדידור"א בית ראש של אפסר
קורין כן: והמרה עליהן. כלומר על
מה ששאל מהם אם ואמרו לו ההלכה
הלך לעירו והורה לעשות כדרך
שהיה מורה צתמילה דהוה ליה
ממרא על פיהם: המקום. המיוחד
למשפט והוא לשכת הגזית: דנפיק
מונייהו כמא. לצי פלאגי דלייטריך
לאשמועינן דפטור משום טעמא
דמון לצי"ד: דלמא הנך דאיכא גואלי
חוסיס סבירא לכו. והיכא תימי
לן תיובא דלייטריך קרע למיפטריה:
שרך. זה סנהדרין שישבת צטיצורה
של א"י: אגן ספסה. שעשוין כחצי צלנה

עגולה צשורת ישיבתן כדי שיהו
כולן רואין זה את זה: המונג.
כשיעור מונג שני חלקים מים ואחד
יין ואף כאן לר"ך שישתייר שליש
על עיני. זה ירושלים: סניא כרז
יוסף. דלמר רבי אליעזר בן יעקב
כולהו סנהדרי צעיו: מסני'. דילניך
פרט לטמון רבי יהודה היא: צדשה.
ושכחה עומר צדשה לרבי יהודה
משמע צדשה על פני השדה ולרובין
משמע צתוך השדה: הפס מענייניה
דקרא. לריכין למירדשיה והכא
מענייניה דקרא תדעו ליה גבי חלל
כתיב כי ימלא חלל כל היכא דמשכת
ואפי' טמון הלכך על כרחך כי אתא
צאדמה למעוטי טמון צא דמדעו
ציה על פני האדמה דאי לרבויו לא
אינטריך: אף שכתה צגולוי. והוה
ממעט טמון ממשמעוהא אי לאו

(א) [נשלן] ס"א ל"ג,
(ב) [סנהדרין ד:] כל הענין,
(ג) שם, (ד) שטותי ד.
סנהדרין צ ד: (ה) [ג] נג
עיון ע"י ויהי כ"מ הל'
מ"ע פ"ה הל"ה,
(ו) [מוספתא פאה פ"ג
ע"ש], (ז) [עירובין כט.
קידושין כ. ערכין ל"ג,
(ח) [ע"ש דף טו.]

תורה אור השלם

1. מלך במשפט יעמיד
ארץ ואיש ויבחרות
יירקבה: משלי כ ט ד
2. ובאת אל הכהנים
הקלים ואל השופט אשר
יהיה בקימים יהם ודרשת
והגידו לך את דבר
המשפט: דברים יז ט
3. כי יפלא מופך דבר
למשפט בין דין לדין בין
דין לדין ובין נגע לנגע
דברי ריבת בשערך
וקמת ועלית אל המקום
אשר יבחר: דברים יח
ב: דברים יח ח
4. שורך אגן הספסה אל
יחסר תפוג בטנך ערמת
חזים סוגה בשושבים:
שיר השירים ג
5. כי תצטר קצירך
בשדה וקשבתך עמר
בשדה לא תשוב לקחתו
לגר ליתום ולאלמנה
יהיה למען יברךך:
אלהך בכל משעה
יך: דברים כז ח
6. כי יצא קהל
באדמה אשר יי אלהך
נתן לך לרשתה נפל
בשדה לא נודע מי
הקדה: דברים כא א

הגהות הב"ח

(א) גבי הכא מענייניה
דקרא דכתיב כי ימלא חלל
כל היכא וכו' עומר
בשדה שכתה דומיא
דקציר: (ב) שם קציר:
צדשך ושכחה ור' יהודה
(ג) רש"י ד"ה לפו וכו'
שהיו שמושלן לכל
ומינת שהיו מונק:

גליון הש"ס

גמ' ויצאו חן ולא
שלוחיהן. עין יענות דף
קא ע"ב מ"ה וקלסו לו
וערפין דף צ ע"א מ"ה
קרינו: שם הכא מענייני
דקרא. ממות דף ח ע"ב
ערפין דף ט ע"ב:

לעוי רש"י

ציגליא [צינגליא]. חומה
(המקיפה את העיר).
בשטידור"א
[ייבשטידור"א]. אפסר.

מוסף רש"י

בעליל לעיר. תפוסקס
לכל שקיבו הוא לעיר זו
מכל עיקות [סנהדרין ד].
מצאן זקן ממרא.
לפסידין חון לשכת
הגויט שהיה צד הבית
(סס). אבי פגי. מקום
לפני מן חומת העיר ועון
כירושלים לכל דבריו (סס).
יכול תהא המראתו
המראה. לתוך תנפן
(סס). איליאמא דבשוק
מקצתו. והורו ארזן
שחזן המרה על צדיהם,
מא אירא מקום גורס,
מיפוק ליה דפטור משום
הק"ל דלשכתה
חומה ספירא לכו (סס).
כתיב
ורש"י פלח דני ממונת
סס (ל' ז) אל יספר המונג,
אם לך אחד מן ללמא,
אם יי שם עשיס ובלשה
כנגד סנהדרין קטנה יולא
ואם לא אינו יולא (סס ד).
על העיר. על ירושלים,
ויקר לקדס הוספת צמיי
מדות וצפוי (סס). הריני
כבן עזאי בשוקי
עצריא. יומא צדימא הוה
ליה וזמר לכו לתלמידי
השתא צלי דעצמי והריני
מומן להשיב בחריפות לכל
מי שישאלני כבן עזאי
שהיה דורש בשוקי עצריא
ולא היה צימו עוקר הרכס
כמוטו (ערויין כט. ושם:
אמר רבא) כי הוה צדימא
דעמיס הוה רגיל לניממ
הכי הריני פתוח ומוכן
להשיב לשואלי דבר מורה
כבן עזאי שהיה דר בעצריא
שהיה חרף ודרכן ואמר
(בבבדות ב) כל חממי
ישראל לפני קליפת השום
חון מן הקרן הוה [דושין
(ב) א: הריני משמנת
במקומי שאני דרשן ובקי,
כבן עזאי שהיה משמנת
בשוקי עצריא דמניח בן
עזאי ואמר כל חממי ישראל
לפני קליפת השום (ערויין
ל'.